

Dagboek Ghost of Devon vanaf de bevalling

Maandag, 13 april 2009 Tweede Paasdag.

Inmiddels zijn we van eerste paasdag overgegaan in tweede paasdag en de weeën worden sterker. Het ziet ernaar uit dat dit keer de ooievaar de pups niet komt brengen, maar de paashaas. Maken we dat ook nog eens mee. Om 1.35 uur wordt de eerste reu geboren. Het gaat niet

makkelijk, want het is een stuitbevalling. Om 1.55 uur volgt reu nummer twee, die ook in stuit ter wereld wil komen. Dan is het even rustig en kan Devon wat op adem komen.

De pups zien er goed gezond uit en drinken meteen goed.

Dan is het tijd voor nummer 3. Opnieuw een reu, die om 2.41 uur wordt geboren. Om 3.10 uur volgt reutje nummer 4. Deze uitdrijving vlotte niet erg en het reutje heeft redelijk wat vruchtwater binnen gekregen. We hebben snel zijn neusje, bekje en longetjes schoongemaakt en hopen er het beste van. Op dit moment hebben de mannen duidelijk de overhand. Maar de dames nemen schijnbaar even de tijd, want om 4.10 uur wordt het eerste teefje geboren en om

5.07 uur het tweede teefje. Veel tijd om bij te komen krijgt Devon niet want al snel om 5.30 uur volgt er weer een reu, en om 6.24 nog één. Inmiddels ligt er in de werpkist, een trotse moeder met 6 reuen en twee teven. Dan is het even rustig, maar al snel beginnen de weeën weer, maar er komt niets. We beginnen ons een beetje zorgen te maken, want het duurt erg lang. Dan om 7.50 uur floept er ineens een compleet vlies uit. Helaas is deze pup erg klein, niet volgroeit en al gestorven. Vandaar dat deze pup lang op zich liet wachten, een dode pup geeft niet mee en houdt de bevalling sterk tegen.

Inmiddels geniet Devon van haar pups en is al lekker buiten geweest om te plassen en te poepen. Het ziet er naar uit dat we een prachtig nest hebben van 8 pups. Toch vinden Hennie en ik dat er aan één kant van Devon's buik nog een lichte bolling zit. Heel professioneel (ahummmm) voel ik wat aan haar buik, en het lijkt dat er nog het één en ander beweegt. Toch heeft Devon op het moment geen weeën meer en ligt languit in de kist. Ik besluit de dierenarts te bellen en te vragen of hij langs wil komen. Ondertussen is Hennie ook richting huis vertrokken en Eric met Max naar de voetbal. Rond een uur of twaalf is de dierenarts er, en hij voelt aan de buik. Ik vertel hem, dat ik de buik nog wat bollig vindt, maar hij denkt dat er niets meer in zit en plaatst de python spuit, om evt. achter gebleven placenta's enz. rap af te voeren. Na de python spuit wordt Devon erg onrustig en ik ben blij dat er wat rommel afgevoerd word, want ik miste eigenlijk één placenta. Ik loop naar het aanrecht om een afvalzak te pakken om de rommel op te ruimen en draai me weer om naar de kist. Wat ik daar zie is absoluut geen placenta, het is een kopje van een pup. Meteen roep ik Sam (8 jaar) erbij en geef hem aanwijzingen wat hij voor me moet gaan pakken. Ik had alles al schoongemaakt en opgeruimd, dus niets bij de hand. De pup zat niet meer in het vlies, dus mocht absoluut niet meer terug in het geboorte kanaal. Hij zou anders grote kans hebben om te stikken. Als een professionele doktersassistent, heeft Sam alle juiste spullen weer bij elkaar gezocht en geeft alles op verzoek aan. Er komt nog een prachtige, volle goed gezonde reu tevoorschijn om 12.15 uur. Toch vertrouw ik het ineens niet meer. Devon blijft maar brommen en zuchten en tot onze verbazing volgt er om 13.05 uur nog een mooi teefje. Als toetje mag Sam de navelstreng doorknippen en zijn dag kan niet meer kapot. Welk kind van 8 jaar mag dit allemaal zo meemaken en ik zie hem gewoon genieten. Ik heb het even wat benauwd gehad, maar ach.....assistent Sam was erbij, wat kan er dan misgaan. Gelukkig zorgt deze assistent ook voor wat versnaperingen en tevreden kijken we naar een mooi nest van 10 pups.

Dan ploppen onze ogen er zowat uit. Opnieuw, zomaar ineens, zonder weeën verschijnt er weer een vruchtzakje. Pup nummer 12 wordt geboren om 13.50 uur. Opnieuw een teefje. Ze heeft veel vruchtwater binnen gekregen en borrelt aan alle kanten. In het begin vrees ik het ergste, en vertel

aan Sam dat ze het waarschijnlijk niet gaat halen. Dat gezichtje vergeet ik nooit meer. Hij pakt een schone handdoek, neemt de pup van me over en begint haar te wrijven en tegen haar te praten. Af en toe als ze erg borrelt, vraagt hij of ik het slijm wil verwijderen en tot mijn grote verbazing begint ze goed te ademen. Ze is een stuk kleiner dan de rest, maar levendig zat. We zoeken een mooie volle tepel voor haar uit en ze begint goed te drinken. Sam is de koning te rijk. Hij vraagt of hij de pup een naam mag geven en ik vind dat hij dat verdient heeft. Pup nummer 12 heet vanaf nu "Joy".
Nou, wat is dat de eindscore.....een compleet elftal. Zeven reuen en vier teven. Een prachtig nest en een enorme prestatie van Devon. Goed gedaan wijffie!!!!
Moe, maar voldaan en een beetje onwennig ligt ze te genieten tussen haar pups.

Dinsdag, 14 april 2009.

Na een rommelige nacht, is het tijd voor dag twee van Devon en de pups. Devon is niet altijd even handig en wil graag de pups zo dicht mogelijk rond haar heen hebben liggen, met alle gevolgen van dien. Afgelopen nacht werd er geregeld gepiept door de kleintjes als mevrouw zich weer eens verplaatste. Inmiddels heeft ze nu wel door dat ze dat wat voorzigtiger moet doen. Bijna alle pups zijn al aangekomen, en de twee die op het geboorte gewicht zijn blijven steken, krijgen nu een flesje bij. Het is een drukke boel hier, maar wel enorm leuk.
Ook vannacht slaap ik weer op de stretcher in de keuken, om het gepeupel in de gaten te houden.

Woensdag, 15 april 2009.

We zijn de nacht weer goed doorgekomen. Het was een veel rustigere nacht dan gisteren. De twee pups die achterblijven, krijgen nog steeds een flesje bij, zodat ik in de gaten kan houden dat ze eten binnen krijgen. Daarnaast leg ik ze geregeld bij Devon, zodat ze toch blijven proberen om zelf te drinken. Toch komen ze niet genoeg aan naar m'n zin, en houdt ik ze goed in de gaten. Devon begint nu goed te wennen aan haar pups en heeft maar twee keer vannacht een pup naar me toe gebracht. Dat doet ze eigenlijk al vanaf gisteren. Als ze vindt dat ik te lang uit de keuken ben (ja, ik moet af en toe ook gewoon werken op kantoor), dan komt ze heel voorzichtig een pup brengen. Met andere woorden....."Hé wij zijn er ook nog, kom je even buurten." Dan ga ik maar weer even kroelen en is mevrouw weer tevreden. Ze zorgt goed voor haar pups, maar ook voor haarzelf. Geregeld gaat ze even uit de werpkist om op haar kussen te liggen, of om even naar buiten te gaan. Maar zodra de pups beginnen te roepen, dan is ze er.

Vandaag hebben we ook alle toekomstige baasjes gebeld, om hen in te lichten over de pups. Sommige mensen hebben we helaas teleur moeten stellen. We hadden helaas te weinig teefjes. Jammer, maar elf pups is echt genoeg. Gelukkig hebben we ook een aantal mensen enorm blij kunnen maken en voor hen komt er nu een tijd van voorbereiden aan. De energie bommetjes blijven nog 8 weken bij ons, maar daarna zijn ze toch echt voor jullie. Alvast succes gewenst!!
En voor nu, welterusten, er komt weer een nacht van flesjes, en slapen op de stretcher aan, en die ligt toch niet zo comfortabel als mijn eigen bedje, maar ik heb het er graag voor over.

Donderdag, 16 april 2009.

Soms heb je al vanaf het begin het gevoel dat iets niet helemaal loopt zoals het zou moeten. De twee pups die achter bleven, hebben de nacht niet gehaald. Waarschijnlijk hebben de pups tijdens de geboorte toch te veel vruchtwater binnen gekregen of te lang zonder zuurstof gezeten, of waren ze niet helemaal volgroeit. Door de dode pup, kan de natuur wel besloten hebben dat de bevalling maar rap moest beginnen, maar zij waren waarschijnlijk toch nog niet helemaal klaar voor het grote avontuur. Veel te vroeg zijn ze naar de eeuwige jachtvelden gegaan. Ze zullen een mooi plaatsje krijgen op onze kwekerij, naast Mandy en Nicky, onze eerste twee kortharen. Sam vindt het verschrikkelijk, maar we hadden samen afgesproken, dat als Joy pijn zou hebben, dat ze naar Mandy en Nicky mocht gaan. De rest van de negen pups groeit erg goed. Sommige zijn gisteren wel 50 gram aangekomen. Gelukkig maar. Devon is inmiddels ook een stuk rustiger geworden. Het lijkt wel of ze toch heeft aangevoeld dat er iets niet goed was. Natuurlijk was het allemaal nieuw voor haar, maar het ziet er naar uit dat ze zich er goed doorheen weet te slaan.

Zaterdag, 18 april 2009.

Devon is vannacht erg onrustig geweest. Gisterenavond had ze flinke koorts van de stuwing van haar tepels. Dolly Parton was er niks bij. Waar zij er twee van heeft, heeft Devon er negen en dat voelt niet fijn als ze continue op klappen staan. Devon wilde niet meer in de werpkist, omdat het drinken van de pups veel te pijnlijk was. Vannacht hebben we ieder uur een aantal tepels voorzichtig een beetje leeg gemasseerd en daarna de pups eraan gelegd. Op deze manier hebben we geprobeerd om borstontsteking te voorkomen. Gelukkig heeft het geholpen en hebben haar tepels inmiddels weer de normale omvang, en gaat ze weer uit zichzelf in de werpkist. Vannacht heb ik lekker een nachtje vrij en kan ik in mijn eigen bedje slapen. Eric houdt de wacht, kan ik even bijtanken.

Maandag, 20 april 2009.

Inmiddels zijn de pups al weer een week oud. De tijd gaat snel als je het druk hebt. Vannacht heb ik de laatste nacht bij Devon en de pups geslapen. Devon zorgt goed voor de pups en als er eentje roept, dan duikt ze snel de werpkist in. Ook het schoonhouden van de pups gaat haar nu een stuk beter af. In het begin toen het er nog elf waren, kon ze het gewoon niet bijhouden.

Isa en Luna komen geregeld op bezoek en Devon laat het goed toe. Tot ze één van de kleintjes hoort roepen, dan is het wegwezen voor de andere twee dames, want dan komt het moederinstinct naar boven, en is de werpkist met pups verboden terrein voor ze.

Dinsdag, 28 april 2009.

Door alle hectiek van de afgelopen week, is het dagboek van Devon er helemaal bij in geschoten. Eric is veel van huis geweest en dan vraagt ons bedrijf toch ook de nodige aandacht van me. En dan natuurlijk het hoogtepunt van vorige week, dat Isa beste jeugdhond veldwerk Continentaal B geworden is. Ook zijn bijna alle nieuwe baasjes van de pups afgelopen weekend langs geweest, dus het was een drukke boel hier. Inmiddels hebben we de moedermelk van Devon stiekem wat vermengd met whisky en beginnen de pups waggelend de werpkist te verkennen. Sinds gisteren beginnen ook de oogjes open te gaan. In het begin zie je ze gluren ze door kleine spleetjes. En soms is het ene oogje al open en het andere nog maar half. Da's toch een maf gezicht hoor. Af en toe zit er een pup midden in de kist op z'n kontje op z'n gemak rond zich heen te kijken. Veel zal hij nog niet zien, maar het begin is er. Ook de binnenkant van de oortjes begint zich al te vormen, maar horen doen ze nog niet. Inmiddels hebben ze allemaal hun gewicht al verdrievoudigd, zijn hun nageltjes al twee keer geknipt en hebben ze hun eerste ontwormingskuur gehad. Ja, een puppy leven gaat super snel hoor. Met Devon gaat het ook prima. Alleen zit haar buik helemaal vol krassen, van de kleine scherpe nageltjes van de pups. Vandaar de knipbeurten. Daarnaast wordt haar buik regelmatig met uierzalf lekker in gesmeerd en mevrouw vindt dat zalig!!!

Haar behoefte aan eten is bijna niet meer bij te benen. Vier keer per dag krijgt ze enorme bakken met brok, vlees, groente, macaroni, puppymelk enz. Het lijkt wel een bodemloze put. En om nou te zeggen dat ze er van aankomt..... Ze blijft maar een mager moedertje. Gelukkig zal dat straks weer beter worden, als de pups minder bij haar gaan drinken.

Zondag, 3 mei 2009.

Inmiddels hebben we nu met alle baasjes kennis gemaakt. De pups zijn door iedereen bewonderd en geknuffeld en hoeven nu alleen nog maar te groeien.

Het is iedere keer weer leuk om kennis te maken met alle nieuwe baasjes. Ieder heeft zijn eigen beweegredenen om een korthaar te willen aanschaffen. Sommige hebben al jaren een korthaar gehad en voor andere is het de eerste hond. In ieder geval weten ze allemaal, dat de korthaar de nodige energie heeft en dat ze het enorm leuk vinden om iets samen met de baas te doen.

Maandag, 4 mei 2009.

De eerste twee pups lagen vanmorgen prinsheerlijk (en in dit geval prinsesheerlijk) buiten de werpkist op het kussen bij Devon. De twee dames hebben zich gewoon over de plank laten kukelen en vielen mooi op het dikke kussen van Devon. Met andere woorden..... privé plekken aan de melkbar. Het is dus tijd om vandaag de uitloopbak aan de werpkist te maken. Misschien kunnen jullie je een kleine voorstelling maken van wat er gebeurt als je negen pups los in een keuken laat. Slopen zullen ze nog niet, maar voor de rest.....

Woensdag, 6 mei 2009.

De pups beginnen zich nu razend snel te ontwikkelen. Hun oogjes worden steeds minder wazig en ze beginnen al een klein beetje te reageren op geluid. Ook beginnen de eerste tandjes door te komen. Hun neusjes maken wel overuren. Vooral de geur van Devon en mij schijnen ze al goed te herkennen. Er wordt al flink gebruik gemaakt van de uitloopbak. Sommige plassen al geregeld netjes op de kranten. Ook beginnen sommige pups al te blaffen, te grommen en te spelen. Vooral aan de oren van elkaar trekken is een reuze leuk spelletje.

Inmiddels zijn we ook aan het proberen of de pups, puppymelk willen uit de trog, zodat Devon wat ontlast wordt. Helaas vinden ze er nog niet veel aan en is Devon nog steeds dik de klos. De pups "eten" Devon op dit moment gewoon op. Ze is zo mager als een lat. In overleg met de dierenarts hebben we een heel voedingsschema opgezet, om haar aan te laten sterken.

Mevrouw krijgt nog meer en nog vaker per dag, verse groente, macaroni, brok, vlees, brood, puppymelk en natuurlijk lekkers. Met andere woorden.... een bodemloze put.

Maandag, 11 mei 2009.

De pups vinden de puppymelk nog steeds niks. We hebben al van alles geprobeerd, maar ze eten het niet. Dat is dus niet handig. Misschien komt het wel doordat de pups vijf dagen te vroeg zijn geboren en ze er nog niet aan toe zijn. Devon komt nog steeds geen gram aan en verslindt bakken met eten. Morgen gaan we het gewoon opnieuw proberen. Maar..... ookal willen de pups geen puppymelk, groeien doen ze toch. Devon blijkt enorme goede moedermelk te hebben, want de pups lijden er niks onder.

Dinsdag, 12 mei 2009.

Eric zegt altijd: "Als er iemand geduld heeft, dan moet je bij Gerda zijn.". Nou, in dit geval is mijn geduld ver op met die puppymelk en zet ik "plan B" in. Ik heb opnieuw een bak met puppymelk gemaakt, maar, zo eigenwijs als ik ben, heb ik er gewoon Brinta doorheen gemikt. Nou, fluiten maar (dat doen we altijd als de pups eten krijgen, kunnen ze vast aan de fluit wennen en associëren ze dat met lekkers. Is altijd handig straks bij de training), trog in de uitloop ren en AANVALLUH!!!! En tot mijn verbazing duiken de pups in de trog en gaat hij schoon leeg. Hè, hè, het ei is gelegd. Dik rond en buikig zitten ze uit te puffen van al dat lekkers. Dus, met andere woorden morgenochtend gewoon weer Brinta en tussen de middag voor het eerst speenvoer (= een soort pap).

Woensdag, 13 mei 2009.

Met studie heb ik vanmorgen staan kijken hoe de pups de Brinta weer hebben verslonden. Al die moeite met die puppymelk, dit is gewoon veel lekkerder. Ook de speenpap gaat er 's middags goed in. Devon staat wel wat beteuterd te kijken aan de andere kant van de uitloop ren, want de afgelopen week heeft zij altijd de trog mogen leeg maken. Helaas moeder de pups zijn je voor. Inmiddels kun je de veelvraatjes er wel uithalen. Ze eten zich tonnetje rond, en sommige vinden het nodig om languit in de trog te gaan liggen. Ach ja, een extra zwemles kan geen kwaad. Na het eten is het altijd een enorme bende. Alles zit onder de Brinta of de speenpap. Dat is dan weer wat minder. Maar gelukkig hebben we hier stromend water, en worden alle pups na iedere maaltijd weer even gewassen. Ook de uitloop ren wordt nog even onder handen genomen en alles is weer om door een ringetje te halen (voor vijf minuten).

Donderdag, 14 mei 2009.

De pups groeien nu razend snel. Je kunt zien dat de Brinta ze goed doet. Sommige komen wel 100 gram aan per dag. Devon gaat nu wat minder vaak naar de pups, waardoor ze wat ontlast wordt. Vanmiddag is ze zelfs even lekker buiten in ren geweest bij Isa en Luna. Lkker languit lag ze in de zon te genieten van haar welverdiende rust. We hopen dat ze nu wat meer aan gaat komen, nu de pups bijgevoerd worden.

Inmiddels worden de pups nu al echte ondeugende hondjes. Ze beginnen de kranten die in de bak liggen al te verscheuren en slepen het slaapkleed de hele kist door. Ook met de knuffels die in de bak liggen wordt druk gespeeld. Maar het leukste is natuurlijk aan de oren of de lip van je broer of zus hangen. Ook Devon komt er niet onderuit en ze klimmen bovenop haar om te spelen.

Vanavond hebben we van Annemarie (wordt een nieuw baasje van één van de pups),

een overlevingspakket gehad. Een doos vol met keukenrol, macaroni, brood, hondenkoeken, dropjes en nog meer lekkers. Super!!! Als het even kan komt ze iedere week even langs na haar werk, om de ontwikkeling van de pups mee te maken. Het is iedere keer weer leuk om te zien hoe een ander het ervaart. Wij zien ze iedere dag, maar als je zo één keer in de week komt, dan verandert een pup toch veel.

Komend weekend en volgende week komen er weer baasjes kijken voor de tweede keer. Ik ben benieuwd wat zij ervan gaan vinden.

Zaterdag, 16 mei 2009.

Jammer genoeg is het nog steeds geen lekker weer. De pups kunnen dus nog niet voor lange tijd naar buiten. Toch is vandaag voor het eerst de "bakkenbar" buiten geopend. Na veel geknoei met de trog in de uitloopbak, ben ik het beu en wordt er buiten gegeten door de pups. Wat onwennig kijken ze om zich heen, maar zodra ze de brinta ruiken vliegen ze op de bak af. Voor iedere pup is er een eigen plekje om rustig te eten. Zo kan ik ook beter in de gaten houden of iedere pup wel voldoende krijgt.

Dat blijkt natuurlijk ook wel uit het gewicht (ze worden nog iedere dag gewogen), maar het oog wil natuurlijk ook wat. Het is trouwens wel een mooi gezicht hoor, al die koppies in die bakken en die kontjes in de lucht.

Oké.....ik geef het toe, ik heb eigenlijk de "bakkenbar" voor mezelf gekocht. Al surfend op het internet kwam ik ze tegen en ze leken me handig. Als de pups gegeten hebben, gaan de bakjes in de vaatwasser en de houder spuit ik af met de tuinslang. Gemak dient de mens....toch????

Zondag, 17 mei 2009.

Vandaag wordt weer een drukke dag. Er komen drie koppels kijken naar de vorderingen die de pups gemaakt hebben de afgelopen periode. Ze zullen wel verbaasd zijn over hoe ze gegroeid zijn. Het zijn nu al echte hondjes aan het worden en ze spelen al veel.

Chris en Marcel zijn de eerste. Al snel hebben we een extra bewoner in de uitloopbak en zo te zien vermaakt Chris zich prima (en de pups trouwens ook).

Het is leuk om te zien dat de baasjes steeds enthousiaster worden en nu echt gaan beseffen, dat de pups binnenkort bij hun het huis onveilig komen maken.

Al snel volgt koppel nr. 2. Jeroen en Priscilla. Op één of andere manier trekt de uitloopbak de dames aan, want al snel verdwijnt Priscilla ook tussen de pups. De pups hebben de tijd van hun leven.

Als Jeroen en Priscilla weer terug naar huis zijn, kunnen de pups even rustig drinken bij Devon en vallen dan gewoon om van alle indrukken die ze mee gemaakt hebben.

Na een uurtje komt koppel nr. 3. Ook nu is het weer "keet" in de bak. De pups vermaken zich prima. Er is er geen één die zich afzijdig houdt en ze rommelen allemaal door elkaar. Leuk om te zien, dat ze mensen in ieder geval héééééél interessant vinden.

En dan is het tijd om afscheid te nemen van deze drukke dag. Maar natuurlijk niet voordat ook Eric nog even de bak induikt om even met het grut te spelen.

Maandag, 18 mei 2009.

Vanochtend wachtte er een verrassing voor ons in de keuken. Nee.....de pups waren niet ontsnapt, Devon had er dit keer voor gezorgd dat de keuken een ravage was. Gisteren was Devon ookal niet erg in haar hum. Ze liet geregeld haar eten staan en poepte veel. Vannacht is dat helaas in de keuken doorgegaan, maar zijn de mooie drollen veranderd in spetter p.....

Nou, ik kan je wel zeggen, dat, dat er niet fraai uitziet op een witte vloer en tegen witte keukenkastjes. Met andere woorden.....om half zeven werd de keuken al goed onder handen genomen. Inmiddels hebben we al een paar keer haar temperatuur opgenomen, maar heeft ze geen verhoging. Ze oogt wel wat vrolijker dan gisteren en hobbelt lekker met me mee over de kwekerij. Poepen doet ze niet meer, maar dat kan ook niet. Op een gegeven moment zijn die darmen toch echt leeg. Ook al is ze zo mager als een lat, vandaag zullen we toch haar voeding aanpassen. Ze krijgt nu rijst, rijstwater en bruine boterhammen met smeerworst. We zullen haar darmen maar een beetje rust geven vandaag. Morgen bouwen we het langzaam weer op. En mocht het morgen niet over zijn, dan zitten we zo bij de dierenarts met deze dame.

Dinsdag, 19 mei 2009.

Het gaat alweer een stuk beter met Devon. Ze krijgt haar gewone voeding weer, maar in kleine porties verspreid over de hele dag. Om haar zoveel mogelijk te ontlasten mogen de pups nu alleen nog 's morgens vroeg en 's avonds voor het slapen gaan even nippen, zodat de druk er bij Devon af is, en de melkproductie langzaam stopt.

De pups beginnen de dag met brinta, tussen de middag brok aangelengd met water, 's avonds vlees en rond een uur of acht een halve boterham met karnemelk. Met andere woorden.....ze krijgen nu op het slokje moedermelk na, alles wat ze straks bij de nieuwe baasjes ook krijgen. Ze groeien nog steeds als kool en worden steeds brutaler.

Woensdag, 20 mei 2009.

Inmiddels hebben we al een paar mooie dagen met zon gehad en zijn de pups veel buiten. Ze vermaken zich prima met een blaadje in de wind of een vlinder die te laag vliegt. Ook de jonge vogeltjes die beginnen uit te vliegen, uit de vele nestkasten rond ons huis krijgen de volledige aandacht. Doordat het op dit moment topdrukke is op ons bedrijf, komen de pups ook geregeld in contact met lawaai. Grote vrachtwagens, die hun laadklep laten vallen en rammelende ijzeren karren die de wagons worden ingereden. Ook draaiende motoren en langsrijdende tractoren. Tot nu toe wordt er door geen enkele pup schichtig gereageerd. Ook op het alarm pistool wordt niet gereageerd. Hooguit wordt er eens een koppie opgetild van....."Kan het niet wat zachter, ik lig net zo lekker te dutten".

Donderdag, 21 mei 2009.

Vandaag is het tijd voor "Harrie II" de huiskwartel. We hebben hem al eens eerder laten kennismaken met de pups, maar toen hadden ze er nog niet veel oog voor. Harrie II vond het toen eigenlijk wel gezellig tussen de pups en zocht een lekker warm plekje tussen de pups om mee te tukken. Helaas Harrie II.....die tijd is nu voorbij!!! De pups vinden hem reuze interessant en proberen hem te pakken. In het begin gaat het allemaal nog wat voorzichtig, maar al snel hebben pups door dat het stik leuk is om hem aan zijn staart een stukje mee te slepen. Zodra de veren beginnen rond te vliegen, is het tijd om te stoppen. Harrie II gaat weer braaf zijn kooitje in en mag wachten op de volgende sessie. Alleen dan met wat minder pups tegelijk.

Vandaag is ook de dag om de nieuwe benches in de auto eens uit te proberen. Dus hup, Devon erin en de negen pups verdeeld over twee benches er ook in. Da's wel een mooi gezicht hoor. Al die kleine koppies door die tralies. Ze kunnen er net niet tussendoor. Nou, dan de motor maar starten hè, kijken of ze schrikken. En nee hoor.....ze staan allemaal braaf te kijken en het wordt tijd om de deuren dicht te doen. Hun eerste ritje in de auto wordt met goed gevolg afgelegd en geen van allen heeft een serenade ten gehore gebracht. Geen gepiep en geen gemuts. Lekker braaf liggen en je kontje laten rijden. Missie geslaagd!!!

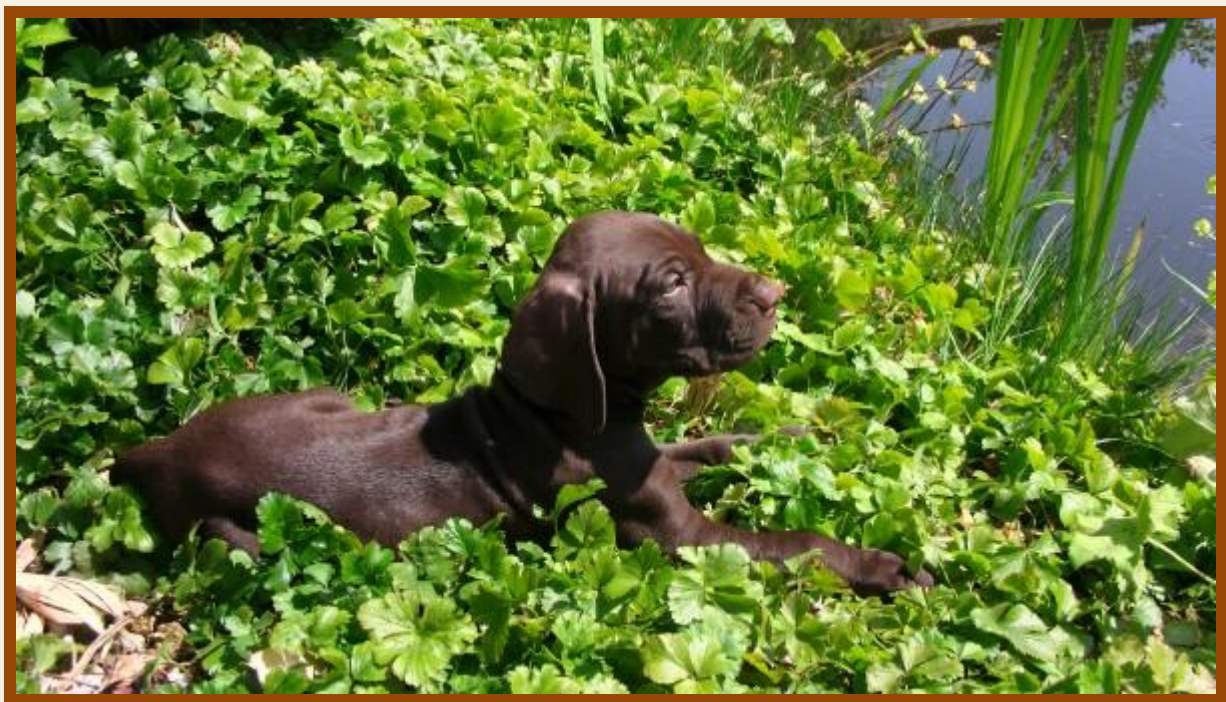

Zaterdag, 23 mei 2009.

Het is tijd om de pups eens met dood wild in aanraking te laten komen. De jager heeft een dode kraai gebracht en die hebben we gewoon tussen de pups neergelegd. Wat een sensatie zeg. Sommige vinden hem reuze eng en andere gaan hem te lijf. Een kraai heeft van nature een vieze geur bij zich en heeft altijd beestjes in zijn verendek. Daardoor vinden veel honden het niet fijn om een kraai te rapen. Toch zijn er nu al pups die er met de kraai vandoor gaan. Al snel vindt de rest van de pups, en natuurlijk aangewakkerd doordat de dapperste het wel durft, de kraai ook reuze interessant en wordt er flink gesjouwd met het beest. Het gaat er toch steeds meer op lijken, dat het echte jachthondjes zijn. Ook tijdens het loslaten op het grote grasveld nemen ze steeds meer afstand en verkennen ze de omgeving. Ook de kippenkooi met kippen en fazanten is een geliefd plekje van de pups.

Het is prachtig weer vandaag en ik vind dat het tijd is voor een complete "professionele" foto reportage bij onze vijver. Maar ach, dat kan ik wel vinden, maar dat wil nog niet zeggen dat de pups dat ook vinden. Er wordt flink gekeet en het is moeilijk om ze fatsoenlijk op de foto te krijgen. Zitten ze net braaf, komt er weer een libel over zeilen, of springt er weer een kikker in de vijver, of hebben ze gewoon zelf een stuip en springen ze als een lammetje ineens opzij. En dan heb je natuurlijk nog van die slimmeriken, die gewoon in de vijver vallen, zodat je ze er eerst weer moet uit vissen. Wat ik dacht te doen binnen een half uur, is uit de klauwen gelopen naar twee uur. Maar het resultaat mag er dan ook wel zijn!! Kijk aan het eind van de week maar eens in het foto album, als het goed is komen deze week al de foto's erin. We hadden wat problemen met het opslaan van de foto's, maar nu moet dat als het goed is verholpen zijn. Met andere woorden....de CD is onderweg naar onze webmaster Martha en die zet ze er zo snel mogelijk op. Maar nu alvast een voorproefje.

Maandag, 25 mei 2009.

Het is vandaag al weer tijd voor de derde ontwormings kuur. Het smerige roze goedje (het geeft nog net geen licht), wordt met een spuitje in hun bekjes gespoten. Erg grappig vinden ze het niet, maar het is gewoon nodig. Na de ontwormings kuur krijgen ze snel een bak met brok en is het leed snel geleden. Wat ze nog niet weten, is dat het woensdag veel minder leuk zal gaan worden. Ik heb een afspraak gemaakt bij de dierenarts voor de eerste enting van de pups. Ze zullen dan ook helemaal nagekeken worden en krijgen hun paspoort. Ook de chipper heb ik voor volgende week gereserveerd dus er komen nog spannende dagen genoeg aan voor de pups.

Woensdag, 27 mei 2009.

Vandaag wordt een spannende dag. De pups mogen mee naar de dierenarts voor hun eerste enting. Dus hupla, al het gespuis in de auto en op naar de dierenarts. Natuurlijk houden we ook nu in de gaten of er een piepert bij zit, die een serenade weggeeft achter in de auto. Maar nee hoor, met z'n negenen voelen ze zich toch erg op hun gemak. Dat geeft natuurlijk geen garantie voor straks, maar bij ons hebben ze de piepproef in ieder geval doorstaan. Bij de dierenarts aangekomen, worden ze natuurlijk eerst bewonderd, door iedereen die aanwezig is. Want laten we eerlijk zijn.....dit zijn toch de allermooiste hondjes van hééééél de wereld en omstreken. En vindt men van niet, dan zijn ze het toch! Om 11.15 uur zijn wij aan de beurt. De pups mogen mee de spreekkamer in, en één voor één, worden ze gewogen, helemaal binnenste buiten gekeerd en krijgen ze hun enting. De dierenarts is erg te spreken over het nest. Maar vooral ook over Devon, deze dame heeft toch maar helemaal zelf haar negen pups gevoed, zonder dat er ook maar één pup is achter gebleven in groei. Zoals het hoort zijn de reuen wat zwaarder en groter en zijn de dames zoals ze horen te zijn. Vandaag is de missie geslaagd en hebben alle pups hun eigen paspoort gekregen.

Vrijdag, 29 mei 2009.

Het was een spannende dag vandaag. De eerste drie reuen zijn gekozen. Ik was benieuwd of de nieuwe eigenaren een beetje in de buurt kwamen bij de pup die ik in gedachten voor ze had. Natuurlijk staat hen vrij om te kiezen welke ze willen, maar vaak valt hun keuze toch dicht bij die van mij. Inmiddels heb ik de mensen aardig leren kennen en de karaktertjes van de pups ook. Dat geeft natuurlijk geen garantie voor de toekomst, maar het begin is er. Als de laatste mensen weg zijn, heb ik stiekem toch een binnen pretje. Ze hebben bijna allemaal de pup gekozen, die ik ook in gedachten had. Blijft altijd grappig.

Zaterdag, 30 mei 2009.

Ook wij moeten vandaag definitief beslissen welke pup wij gaan houden, en wel voor 10 uur, want dan komen de volgende baasjes alweer om te kiezen. Wij houden zelf een teefje en de keuze was niet gemakkelijk uit de drie dames. Het heeft ons de afgelopen zes weken enorm bezig gehouden. Geen van de dames vertoont afwijkend gedrag en heeft een derde oog of vijfde poot. Toch heeft één teefje van het begin af aan mijn aandacht getrokken. Ze is een dametje met pit, heeft een eigen willetje en ogen die je verslinden. Ze weet zich goed staande te houden tussen de reuen en laat de kaas niet van haar brood eten. Tijdens het eten koken valt het op dat ze een prachtige kophouding heeft, met het neusje in de lucht. Ja, lekkere luchtjes doen haar wel wat. Ook Harrie II en met de fazanten vleugel weet ze wel raad. Een klein korthaartje in de dop, ééntje zoals Eric en ik graag zien. En ja, oké.....zoals jullie inmiddels wel weten doe ik ook veel, gewoon op gevoel. Als je op een gegeven moment de definitieve keuze maakt, gaat het hart zich er toch ook mee bemoeien, en deze dame heeft in ieder geval het onze gestolen.

Mag ik jullie voorstellen: "Josje van de Slotbosse-Heide"

Om klokslag 10 uur arriveren ze. En na veel geknuffel wordt de definitieve keuze gemaakt tussen de overgebleven twee teefjes. En ja hoor, ze kiezen het teefje wat ik in gedachten had. De overgebleven pups (1 teefje en 3 reutjes) kunnen naar de eigenaren toe, waar ze goed op hun plek zullen zijn. De Belgische familie had graag het reutje met de witte buik en de witte sokken, afd. Tubbergen wilde graag een reutje met pit, met een echt korthaar karakter, en onze trouwe wekelijkse bezoeker had graag een mensgerichte pup. Het laatste teefje gaat naar een gezin met kinderen. Alles pups komen zo precies op de plek waar ze thuis horen. Super!!!

Maar.....vandaag is de dag nog niet voorbij. Er staat nog een spannend onderdeel op de agenda. Vanmiddag zijn alle pups door een "echte fotografe", Natasja, op de foto gezet. Een heuse fotoreportage. Dus alle pups in de krulspelden, haarlak, nagellak, nette pakjes aan en maar mooi braaf zitten voor de foto. Dat was tenminste de planning. Nou, mooi niet!!! Probeer maar eens negen pups één seconde stil te laten zitten. Het is één grote gezellige chaos geworden. Na de eerste 200 foto's werd er even geroepen: "Time Out, effe wat deleten!!" De mindere foto's werden gewist en

Natasja was al weer aan de gang. Inmiddels hebben we vier proeffoto's gezien en die zijn super!!! Zodra de foto's klaar zijn, gaan er een aantal naar de site. We kunnen niet wachten, zo nieuwsgierig zijn we, en jullie waarschijnlijk ook.
Na de fotoreportage was het weer tijd voor de pups om te eten en hebben we met z'n allen de dag lui afgesloten.

Zondag, 31 mei 2009.

Is niet grappig, als je 's morgens vroeg beneden in de keuken komt en de pups blijken uit de uitloop ren ontsnapt te zijn. Ik kan je wel vertellen, dat die heel wat kunnen viezeriken zo met z'n negenen. Dat zag er niet fraai uit. Gelukkig kunnen ze in de keuken niets slopen (buiten de keukenrollen dan, die op de grond staan). Samen met Eric ruim ik snel de chaos op en vanaf nu zetten we de tafel tegen het deurtje van de ren.

Na de grote poetsbeurt van de keuken mag vandaag Eric op de pups passen. Ik ga met Henny naar Arnhem naar een hondenshow met Isa. Het wordt de eerste show van Isa, en ze heeft totaal geen ringervaring. Ze heeft nog nooit ringtraining of wat dan ook gehad. Dat wordt dus spannend. Gisteravond is ze netjes in bad geweest, tandjes gepoetst en oortjes schoongemaakt. Inmiddels is ze ook weer wat aangekomen na haar veldwerk avontuur en ziet ze er goed uit. En dat vond de keurmeester ook. Isa werd door Henny in de ring voorgebracht (ik vind dit nl. niet echt leuk om zelf te doen en zij kan het gewoon veel beter) en heeft de mooie kwalificatie 2 e Uitmuntend gekregen. Inmiddels hebben jullie al heel veel gehoord over haar, maar jullie kennen haar vast nog niet allemaal. Nou, bij deze dan. Zie foto hiernaast.....Henny van de kennel uit Oosterhout.

Woensdag, 3 juni 2009.

Inmiddels zitten we al weer in week zeven. De pups gaan volgende week al naar hun nieuwe baasjes. De tijd is snel gegaan. Maar we hebben nog een laatste vervelende klus voor de boeg. De chipper komt vanmiddag, om alle pups aan hun nummers te koppelen. Gelukkig weten de pups van niets en merken ze er pas wat van als de naald erin gaat. Ben benieuwd hoe ze zich gedragen. Om 18.00 uur arriveert de chipper en beginnen we aan de koppeling van de hondjes met de nummers. Nu is het echt definitief. De pups krijgen hun naam en baasje toegewezen. Geen van de pups geeft ook maar een krimp. Nou moet ik ook wel zeggen, dat die chipper het rap aanpakt. Geen gekeutel, maar hup en de volgende. Ze hebben gewoon geen kans om te protesteren. En ja, dit voelt toch wel even definitief. Volgende week gaan ze bijna allemaal weg, op Josje na en we beginnen met aftellen. Gelukkig weten we dat ze allemaal op een leuke plek terecht komen, met enthousiaste baasjes, die goed voor ze zullen zorgen. Nee, dat gaat allemaal goed komen. We hebben er een goed gevoel bij. Dus aanstaande baasjes.....ga het huis maar vast puppy-proof maken, want ze komen eraan!!!!

Zaterdag, 6 juni 2009.

Vandaag gaat de eerste pup weg. De nieuwe baasjes gaan over twee weken al op vakantie en willen de pup graag de tijd geven om te wennen. Het is pup geel. Ze heeft de koninklijke naam Juliana v.d. Slotbosse-Heide gekregen. Maar in de wandelgangen zal ze "Juul" gaan heten. Een ondeugende naam voor een ondeugend hondje. Ze komt terecht bij een gezin, die al veel ervaring met honden heeft. Wij wensen Elize, Jan, Janjr. en Suus enorm veel plezier met deze kleine dondersteen. Ook Fleur (de al aanwezige hond), wensen wij sterkte met deze temperamentvolle dame. En ja.....dan zijn het er "nog" maar acht. Het is altijd even slikken als de eerste pup weggaat, maar gelukkig in ons geval zijn er nu nog acht over om ons te troosten. Aankomende maandag worden de pups eigenlijk pas 8 weken. Doordat ze ook nog eens 5 dagen te vroeg geboren zijn, hebben we besloten om de rest van de pups nog wat langer te houden. Vanaf volgende week vrijdag gaat de rest van de pups naar de nieuwe baasjes.

Maandag, 8 juni 2009.

Op maandag doe ik altijd de boodschappen. Vandaag viel het de caissière op, dat de hoeveelheid melk, karnemelk en brinta die ik de winkel uitsleep de afgelopen weken toch wel erg veel was. Nou, daar sta je dan met je 24 pakken melk, 10 pakken karnemelk en 7 pakken brinta, leg dat maar eens

uit. Ja, we wonen in een dorp hè, dus ze willen graag weten wat er aan de hand is. Dus het hele verhaal uitgelegd en aan het eind van het verhaal met een zak gratis kluiven rijker, de winkel weer uit. Ook dat gebeurt alleen nog in een dorp volgens mij. Altijd weer leuk.

Dinsdag, 9 juni 2009.

Vandaag stond er voor een aantal pups een bezoek aan de kleuterklassen op school op de agenda. Dus hup, de auto in en wegwezen. Totaal niet onder de indruk laten de pups zich heerlijk aaien en knuffelen door al de kleutertjes. Ook het poppenhuis en de blokkenhoek worden met veel plezier verkend. Het is leuk om te zien, dat zelfs de meest bange kindjes toch even een puppy hebben geaaid of vast gehouden. Je ziet de snoetjes glunderen en de pups hebben het reuze naar hun zin. Na 20 minuten waren de pups echt moe van het vele spelen en de nieuwe indrukken, en natuurlijk na een héééééleboel kusjes heb ik ze moe en voldaan weer mee genomen naar huis.

Aankomende donderdag, komen veel kinderen van de klas van Sam na schooltijd nog op bezoek, om afscheid van de puppy's te nemen en ze nog een laatste keer te knuffelen. Want het gaat nu snel.

Vrijdag vertrekken er 4 puppy's en zondag nog eens 3. En als we dan een rappe rekensom maken.....9-1-4-3=1. En die éne, dat is Josje, die blijft lekker bij ons!!

Donderdag, 11 juni 2009.

Het was vandaag verschrikkelijk "honden" weer. De regen kwam met bakken uit de hemel zetten. Toch is het geen houdbare kaart meer om de acht pups de hele dag binnen te houden. Met een hoop kunst en vliegwerk, twee vis paraplu's en een zeil hebben we toch een droog onderkomen buiten kunnen regelen voor de pups. Zodra het maar even droog was kwamen ze lekker uit de bench, maar zodra de koude druppels weer hun aantrede maakten.....rap terug.

Het was wel balen, want vandaag kwamen de kinderen van de klas van Sam ook op bezoek. Dus om de beurt onder de paraplu en toch lekker even knuffelen. Omdat niet alle kinderen 's middags konden, was het 's avonds ook nog zoete inval in huize Mulders. Maar ach, hoe meer zielen, hoe meer vreugd. De pups vonden het geweldig en er is druk gespeeld en geknuffeld. Zelfs kinderen die eigenlijk heel bang waren voor honden, hebben stiekem even een pup geaaid. Deze missie is in ieder geval geslaagd.

Toch hadden we vandaag nog een missie op het program. De laatste ontworming. Dus hup alle pups op de weegschaal en een passend ontwormingskuurtje wat afhankelijk is van het gewicht. Want in het begin is dat allemaal gelijk, maar nu heeft iedere pup toch echt wel zijn eigen gewicht. De teefjes wegen zo rond de vijf kilo en de reuen zo rond de zes à zes en halve kilo. Behalve reu licht groen, die vindt alles lekker en steelt graag bij de rest. Meneertje weegt 7600 gram !! Er zit altijd wel zo'n uitschieter bij.

Inmiddels maken we ons vannacht ook op voor de laatste nacht met veel pups. Na afgelopen zaterdag, toen Juul vertrok, zullen er morgen nog vier vertrekken. Het zal morgenmiddag wel stil zijn. Met andere woorden.....ik ga nu nog even genieten van mijn kroost en tot morgen.

Vrijdag, 12 juni 2009.

Al vroeg worden de eerste baasjes vandaag verwacht. Het zijn Luc en Sidie, die pup wit komen ophalen. De enige pup in het nest, die iets van het wit van Devon heeft meegekregen. Een ontzettend guttig hondje, die altijd wel is te porren om te spelen. Hij krijgt de mooie naam Jaskar en hij gaat emigreren. Jaaaaaa, dat lezen jullie goed. Jaskar gaat emigreren naar België. Grappig hè, hij gaat emigreren, maar ik denk dat hij het meest dichtbij zal komen te wonen van allemaal.

Rond tien uur is het de beurt aan pup oranje om opgehaald te worden. Zij vertrekt richting Nistelrode naar Marc en Ingrid, die drie kinderen hebben en een enorme tuin. Een waar paradijs dus. Pup oranje heeft de mooie naam Jordan Bo gekregen en is het laatste teefje wat uit het nest zal vertrekken.

Dan is het even pauze, maar niet voor lang. Al snel komen ook Conny en Judith hun pup ophalen. Pup bruin met de stoere naam Joep. Joep vertrekt richting Terneuzen en zal daar serieus aan het werk mogen. Zijn baasje heeft als streven de Tiger Woods Wisselprijs (de prijs die Isa dit jaar heeft gewonnen). Met andere woorden.....dit hondje gaat lekker het veldwerk in. Lekker samen met de

baas werken en fazanten en patrijzen zoeken. Wel heeft het baasje even vergeten, dat wij hier ook nog zo'n klein bruin dondersteentje hebben zitten en dat we de strijd om de wisselprijs graag aan gaan, komend voorjaar. Dus Conny.....wij zijn er klaar voor!!! Nee hoor, we vinden het juist super, dat er meerdere Slotbosjes op de wedstrijden verschijnen. Het is leuk om te zien dat de honden gebruikt worden, waarvoor ze gefokt zijn. Conny....succes!!!

En dan is het tijd voor de laatste pup van vandaag. Chris en Marcel komen Joris halen. Joris is pup licht blauw en als tiende pup geboren na de pyton spuit. Met ander woorden, dit is één van de pups die door Sam en mij samen op de wereld is gezet. Het is dus één van de speciale pups van Sam. Vanochtend is er nog extra geknuffeld voor het naar school gaan en afscheid genomen. Dat zal vanavond wel even zeer doen. Joris gaat morgen al naar puppy cursus in Zeist en we zijn natuurlijk benieuwd hoe hij zich zal gedragen.

Inmiddels is het nu vijf uur en als ik uit het keukenraam kijk, zie ik nog vier luie pups in de zon liggen. Zich van geen kwaad bewust, maar voor hun komt er morgen en overmorgen ook een moment van afscheid. Gelukkig kunnen we vanavond en morgenavond ons nog even te buiten gaan aan lekker stoeien met de vier pups, maar zondagavond zal het echt stil worden. Gelukkig komen alle pups op een goed plekje terecht en hebben we er een goed gevoel over.

Zaterdag, 13 juni 2009.

Vandaag is het de beurt aan pup crème om gehaald te worden. Anne-Marie was onze trouwe wekelijkse bezoeker, die graag het hele traject van pas geboren pup tot nu toe heeft willen mee maken. Samen hebben we geregeld in de bak liggen hangen om ze allemaal te bewonderen in al hun levens fases. Volgens mij heeft zij net zoveel foto's gemaakt als ons. Ook werden wij, de kinderen, Devon en de pups enorm verwent door haar. Nogmaals Anne-Marie ontzettend bedankt voor alles. Pup crème heeft de naam Jimbo gekregen en gaat samen opgroeien met Donna. Donna is een dame van 9 jaar, en een echte korthaar. Ze zullen het vast prima met elkaar gaan vinden. Jimbo mag zelfs iedere dag met het baasje mee naar haar werk, dus dat gaat allemaal goed komen.

Zondag, 14 juni 2009.

Het lijkt wel of het hier in Nederland continue aan het regen is geslagen. Ook vandaag komt het weer met bakken naar beneden. Omdat er nog maar drie pups over zijn, mogen ze lekker in de keuken blijven. Al het sloopbare wordt omhoog gezet en de drie hebben reuze lol. Zodra ze moe worden duiken ze de bench in en zodra het weer tijd om te eten is, is de keuken weer onveilig.

Om tien uur staan Priscilla en Jeroen op de stoep om James (pup rood) op te komen halen. James mag mee richting Ermelo. Zijn baasjes zijn, en dat was reuze slim van ze, vorige week nog lekker even op vakantie geweest, zodat ze nu reuze uitgerust zijn om uren met James te spelen. James is ook al aangemeld voor de puppy cursus en over twee weken mag hij beginnen. Succes!!!

En dan om drie uur is het tijd voor de laatste pup die weg mag. Pup licht groen gaat het verst weg van allemaal. Justin Mike gaat helemaal naar Tubbergen. Daar komt hij bij echte korthaar mensen terecht. Mike is uiteindelijk de grootste reu van het nest geworden. Hij is een enorm mens gerichte hond, met het echte korthaar karakter. Misschien doet het afscheid van deze pup wel het meest zeer. Natuurlijk ze zijn allemaal super, maar licht groen.....het blijft een duveltje en de laatste pup die weggaat. Wij wensen Annemiek, Gait en de kids enorm veel plezier met deze ondeugende rakker.

En dan is het vijf uur. Tijd om het eten van Josje klaar te maken. Eén schamel voerbakje zet ik buiten neer. Ze kijkt me aan en ik ga er maar bij zitten. Al kletsend neem ik de dag met haar door als zij lekker haar vlees oppeuzelt. De pups zijn uitgewaaid over heel Nederland en zelfs ééntje naar België. Ze hebben allemaal een fijn thuis gevonden met lieve baasjes, dat geeft in ieder geval een goed gevoel. Toch zal het de komende dagen hier stil zijn. Maar ach, daar wennen we wel weer aan.

Vanavond zet ik in ieder geval de joker in voor de nacht. Devon gaat lekker bij Josje slapen, zodat ze zich niet te alleen voelt. Ben benieuwt of ze braaf zal gaan slapen, zo zonder al haar broertjes en zusjes. Morgen ochtend zullen we het weten.

Maandag, 15 juni 2009.

Kijk, de inzet van de joker vannacht was een super idee. Josje is braaf gaan slapen samen met Devon en vanmorgen om half zeven heeft Eric de dames naar buiten gedaan, zonder dat Josje ook maar iets binnen had gedaan. Da's toch een knap hondje zeg. Geen serenades en geen onverwachtse verrassingen. Het vrouwtje is trots. Inmiddels beginnen de mails ook binnen te druppelen van de nieuwe baasjes en het ziet ernaar uit dat de pups zich nagenoeg allemaal redelijk hebben gedragen. Sommige zijn net als Josje braaf gaan slapen en sommige hebben het toch niet kunnen laten om hun muzikale talenten te laten horen. Maar al met al, lijkt de overstap van de pups goed te verlopen. Voor ons wordt het nu tijd om een gaatje in ons drukke schema te zoeken om de keuken weer in de oude staat terug te krijgen. Waarschijnlijk zal ik zelf met de schroevendraaier aan de gang moeten, want Eric is veel weg deze week. Dat zorgt er wel weer voor dat mij weer meer werk staat te wachten op de kwekerij. Maar ach, de bak heeft er nu al drie maanden gestaan, die ene week kan er ook nog wel bij.

Vandaag is het tijd voor de tweede enting van Josje. Het duurt lang bij de dierenarts en ze verveelt zich. De vorige keer was ze hier nog met haar acht broertjes en zusjes, en zo in je eentje is toch wel saai. Gelukkig komen er de meest vreemde dieren binnen en ze kijkt haar ogen uit. Na drie kwartier is ze eindelijk aan de beurt en huppelt ze vrolijk naar binnen. Opnieuw wordt ze gewogen, haar tandjes en oortjes nagekeken en binnenste buiten gekeerd. En dan is het tijd voor de enting. En zoals het een stoer korthaartje betaamd, natuurlijk geen kik. Ook de neusspray voor Parvo wordt zonder mokken geaccepteerd. Nou, dat ging van een leien dakje.....dacht ik. Onder weg in de auto begint ze wat te mokken en dat ben ik niet gewend van haar. Thuis aangekomen vindt ze het allemaal niet zo leuk meer. Ze probeert de plek van de enting allemaal te krabben, niest continue van de neusspray en loopt maar te piepen. Ze heeft er duidelijk last van. Als troost haal ik Devon voor haar uit de ren en samen kruipen ze lekker in de bench. Want er is er toch maar één die je het best kan troosten en dat is je mama. Gelukkig gaat het aan het eind van de middag al stuk beter en het lijkt erop dat Josje de tweede enting ook weer heeft overleefd.

Zaterdag, 20 juni 2009.

Het vrouwtje heeft een nieuw fototoestel en dat moet natuurlijk uitgetest worden. Met andere woorden....we hebben fotomodellen nodig. En aangezien het vrouwtje achter de lens staat zijn de dames het slachtoffer. Ik had een leuk idee en dacht, dat doe ik wel even. De vier dames samen los in het gras op de foto. Nou.....ik kan je wel vertellen, dat viel niet mee hoor, vier van die energie bommen liggend naast elkaar in het gras. Op een gegeven moment staken ze gewoon hun tong naar me uit.

De opvoeding laat wat te wensen over merk ik, dus daar zal ik nog hard aan moeten werken. Maar.....de aanhouder wint en uiteindelijk staan ze er alle vier op, al is het niet liggend. Maar daar moeten jullie maar even doorheen kijken hoor. Daarna was het natuurlijk even uitrazen voor de dames en een grote bende kortharen vloog over het grasveld. Het is leuk om te zien dat Josje volledig is opgenomen in de roedel, Devon vertoont geen jaloers gedrag en Luna en Isa spelen veel met Josje.

Dinsdag, 30 juni 2009.

Al nagenietend van een heerlijk lang weekend in Frankrijk bij La Viennerie , met kinderen en 4 kortharen, besef ik me dat het tijd wordt om het dagboek van het J-nest 2009 te sluiten. Alle pups van Devon en Paco hebben een nieuwe plek gevonden en doen het volgens de berichten erg goed. Met een glimlach lees ik de mails of luister ik aan de telefoon naar de streken van de pups. Het is zo herkenbaar wat ze uithalen. Ook wij kampen met dezelfde korthaar streken. Josje was de dondersteen van het nest en dat laat ze ook nu nog goed blijken. Ze is compleet opgenomen in de roedel en vermaakt zich prima tussen de andere dames.

Wij wensen alle nieuwe pup-eigenaren van het J-nest een fijne tijd toe met hun korthaar. Geniet van ze, maar wees consequent en zorg dat ze hun energie voldoende kwijt kunnen. Graag horen we in de toekomst nog wat van jullie, en foto's en een berichtje zijn natuurlijk altijd reuze welkom!!!

**Groetjes en succes vanuit een tropisch Zundert
Eric, Gerda, Max, Sam en de vier dames.**